

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tôi vẫn biết tên gọi là không quan trọng, nhưng sống trên đất Úc này, tôi phải dùng chữ “Christmas” để nói đến đại lễ Giáng Sinh, dần rồi cũng quen nhưng sao trong thâm tâm tôi vẫn thích chữ “Noel” hơn (ảnh hưởng của văn hóa Pháp) vì nó gắn liền với biết bao kỷ niệm của thời thơ ấu. Trong đầu tôi vẫn còn văng vẳng bài “*Đêm nay Noel về, trần gian hãy vui lên...*” với lời chúc “*Joyeux Noel*”... đẹp làm sao ! Có hai lối giải thích nguồn gốc chữ “NOEL”: Lối dân gian thường giải thích rằng đó là chữ cuối cùng của tên mà thiên sứ nói với thánh Giuse trong giấc mộng: ‘Emmanuel’. Lối khoa bản thì giải thích hợp lý hơn rằng nó phát xuất từ chữ La Tinh ‘Nasci’ hay ‘Natalis’ (có nghĩa là được sinh ra) rồi nó bị biến thể thành chữ ‘Nael’ mà người Pháp đổi lại thành ‘NOEL’, nghe rất hợp lý. Tôi thích chữ ‘Noel’ hơn vì cuộc đời tôi có quá nhiều kỷ niệm về ‘Noel’.

Nhất là hồi tưởng về những lễ Noel trong ngục tù cộng sản : Lạ thật, càng bị đăm coi tù cấm kỵ bao nhiêu, đại lễ Noel lại càng được các tù nhân lén lút cử hành cách sốt mên và linh thiêng bấy nhiêu. Tôi đã đón mừng Noel đầu tiên trong tối tăm của biệt giam; hai Noel kế tiếp ở trong phòng tập thể số 2 khu B trại tù T4 Phan Đăng Lưu; hai Noel tiếp theo thì ở nhà tù vĩ đại Chí Hoà; và bốn Noel còn lại ở trại giam A20 Xuân Phước. Có lẽ vì sống thường xuyên trong cái bất hạnh của kiếp tù nên các tù nhân cảm nghiệm cách thấm thía nỗi bất hạnh của một cặp vợ chồng phải sinh con trong chuồng bò tanh hôi ! Người tù của chế độ cộng sản làm gì có ‘nhân phẩm’! Nên khi có một Đấng hạ sinh làm người để nâng nhân phẩm của những kẻ khốn cùng lên, thử hỏi có niềm vui nào sánh bằng ? Phải thú thật rằng những lễ Noel trong tù là những lễ Noel vui nhất trong đời tôi.

Bước sang Chúa Nhật thứ ba Mùa Vọng, Giáo Hội muốn hôm nay thành một Chúa Nhật tung bừng, không phải chỉ với lễ phục màu hồng, mà với lời thốt lên của tiên tri Isaia (bài đọc 1) : “*Tôi hớn hở vui mừng trong Chúa và lòng tôi hoan hỉ trong Thiên Chúa tôi*” và lời kêu gọi của thánh Phaolô (bài đọc 2) : “*Anh em hãy vui mừng luôn*”, thêm vào đó là lời nguyện nhập lễ : “*Xin Chúa hướng niềm vui của chúng con về chính nguồn hoan lạc của mầu nhiệm Giáng Sinh*”. Giáo Hội mời chúng ta hãy vui mừng lên vì sắp gặp Đấng mà chúng ta kính yêu.

Mừng vui là chuyện thường tình trong cuộc sống. Mừng một cặp trẻ thành hôn, vui vì một em bé chào đời. Vui vì gia đình không ai ốm đau bệnh tật, mừng vì trên thuận dưới hòa, cha mẹ con cái vợ chồng thương yêu nhau. Mừng vì làm ăn phát đạt hoặc thăng tiến trong nghề nghiệp, vui vì đã giàu mà còn trúng số. Niềm vui của người ăn mày không dám đòi hỏi chi hết mà bỗng dưng được đãi xôi gấc hay một tô phở nóng sốt. Niềm vui của người tù được thả về với gia đình sau bao năm xa cách... Vui lớn, vui nhỏ, niềm vui có mặt ở khắp nơi và cũng nhiều, cũng đa dạng như những nỗi buồn, nỗi khổ trong cõi nhân sinh.

Nỗi bất hạnh, nỗi buồn cũng là chuyện thường tình trong cuộc sống. Không phải chỉ là văn chương trừu tượng nhưng là những gì rất thật đã từng cào cấu tim gan chúng ta. Nỗi bất hạnh đã từng là nước mắt, từng là xương là máu. Nỗi bất hạnh mang một khuôn mặt cụ thể, thân quen của người vợ mới qua đời, của người chồng biết mình lâm bệnh, của một đứa con đang trên đà lao đầu xuống vực thẳm của nghiện ngập đam mê, của một người vợ khám phá sự ngoại tình của chồng, của người chồng nhìn thấy sự phản bội của người vợ, nỗi bất hạnh của cặp vợ chồng khắc khẩu mà vẫn phải sống bên nhau từng ngày.... Đó là những gì rất thực và rất đau đớn !

Hang đá Bêlem năm xưa không đẹp như trên tranh vẽ, cho dẫu là trên những bức danh họa của các họa sĩ tài ba. Đó là nỗi bất hạnh rất thực của một gia đình không có chỗ để sinh con, đó là nỗi bất hạnh vì nghèo mà bị hắt hủi khinh chê. Đó là nỗi bất hạnh của một bé sơ sinh mà hơi thở đầu tiên em hít vào toàn là mùi xú uế từ phân và nước tiểu của súc vật. Đó là nỗi bất hạnh của cha mẹ em, càng yêu quý con bao nhiêu thì càng đau xót bấy nhiêu ! Tuy vậy, các thiên sứ vẫn hát mừng vui về tung bừng vì Đấng giáng sinh trong cảnh nghèo hèn không phải để buồn mà là để mang lại niềm vui vì chính Ngài là nguồn vui. Kính chúc mỗi người trong từng gia đình một niềm vui đặc biệt khi nhận ra rằng ai cũng được Chúa yêu thương.

